చేయూత

పాలకోడేటి వేణు

"సుధా...."

"ఊ...."

"మాట్లాడు సుధా "

"ఏమిటి మాట్లాడమంటావు రాజూ...."

"అదేమిటి సుధా...."

"అవును రాజూ.... మనిద్దరి ప్రేమ గురించి మాట్లాడనా.... లేకపోతే మా యింటి సమస్యల గురించి మాట్లాడనా...."

"...." రాజు మాట్లాడలేదు.

మళ్ళీ సుధే అంది....

"అవును రాజూ.... యీరోజు మా యింట్లో జరిగిన గొడవతో నా మనస్సు పూర్తిగా పాడయి పోయింది...."

"ఏమిటయింది ..." అనునయంగా అడిగేడు.

అతని గొంతులోని మృదుత్వానికి ఆమె వేడి సోకిన వెన్నలా కరిగిపోయింది.

ఆమె కళ్ళెత్తి చూసిం దతని వైపు.... ఆ కళ్ళలో తడి అతను గమనించేడు. ..

"నేనొకటి అడుగుతాను సమాధానం చెప్తావా రాజూ... "

"అడుగు సుధా...."

"తీరా అడిగిన తర్వాత నన్నసహ్యించుకోవు కదా...."

"లేదు.... అసహ్యించుకోను...."

అతనివైపు చూడకుండా తల మోకాళ్ళమధ్య పెట్టుకుని అంది ఆమె మెల్లగా

"నీతో వొచ్చేస్తాను రాజూ.... యిలాగే... ఎక్కడి కయినాసరే. నన్ను తీసుకుపోగలవా రాజూ...."

"సుధా...." ఆమె అతని వైపు చూడలేదు.

ఒక్క నిమిషం ఆమె వైపు చూసేడు ... అతని కంటికి ఆమె పసిపిల్లలా కనబడింది. ఆమె కూర్చున్న తీరు అతనిలో ఏదో బాధ లేపింది. జాలి వేసింది. ఒక్కసారిగా ... ఆమె అంటే ఒక్కసారిగా ప్రేమ వెల్లువలా ముంచుకొచ్చింది. కాని తమాయించు కున్నాడు. తాము వున్న పరిసరాలు గుర్తు తెచ్చుకుని.... అది బీచ్ అనీ.... చుట్టుపక్కల జనాలు తమను పరిశీలిస్తుంటారని గమనిం చేడు....

ఆమె చుబుకాన్ని తర్జనితో ఎత్తేడు. ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు దుఃఖాన్ని ఆపుకోవడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నట్టు కనబడింది.

"ప్లీజ్ సుధా.... ఏడవకు...."

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు వర్షించడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టున్నాయి.

అతని అనునయానికి ఆమె దుఃఖాన్ని కంట్రోలు చేసుకోలేక పోయింది. అతని దగ్గరగా జరిగి అతని భుజమ్మీద తల ఆన్చి నిశ్శబ్దంగా ఏడవడం మొదలు పెట్టింది. చుట్టూ వున్న పరిసరాలని లెక్క చెయ్యకుండా.

రాజు ఆమె తలను నిమురుతూ వుండిపోయేడు.

కొంతసేపటికి ఆమె దుఃఖం ఉధృతి తగ్గింది. తన్ను తాను సంబాళించుకొంది. అతనికి దూరంగా జరిగింది. అప్పుడు గుర్తొచ్చేయి ఆమెకు పరిసరాలు.

"సారీ...."

"ఫర్వాలేదు...." అని షర్ట్ వైపు చూసుకున్నాడు. అతనికి నవ్వొచ్చింది....

"హలో మేడం.. తమరు చేసిన పని చూస్తారా...."

"ఏమయింది...."

"ఏమయిందా... చూడండి... ఇది ఎన్ని రేవులు వేస్తే వొదులుతుందో చెప్పగలరా...."

తెల్లటి షర్టుమీద ఆమె కంటి కాటుక మరకలు నల్లగా అసహ్యంగా కన్పిస్తున్నాయి.

"సారీ"

"ఫర్వాలేదు కానీ...." అప్పుడు గమనించేడు రాజు ఆమె నవ్వలేదని.

ఆమె ఎటో చూస్తూ అంది....

'అవును రాజూ! తెల్లటి నీ జీవితానికి నల్లటి మచ్చలా లేనూ నేను.. '

"సుధా...." గట్టిగా అన్నాడు

"నో.. సుధా. నువ్వెప్పుడూ అలా అనుకో నక్కరలేదు.... ఎందుకంటే అనుబంధం అనేది యిద్దరికీ సంబంధించినది. పరస్పర ఆకర్షణ, పరస్పర ఆసక్తి లేకుండా ప్రేమ అనేది ఎక్కడా వుండదు."

"అదికాదు రాజూ నేను చెప్పబోయేది ..." .

"నువ్వు చెప్పబోయేది యిదే విషయమ్మీద అయితే యిక చెప్పవద్దు. యింకేదైనా అయితే చెప్పు.... నేను వింటాను...." అని ఆగి,

"అన్నట్టు పొద్దున్న మీ యింట్లో ఏదో గొడవ జరిగిందన్నావు.... ఏమిటది...."

ఆమె మొహంలో మళ్ళీ నీలి నీడలు.

"ఆ విషయమే చెప్తాను రాజూ.... ఇంట్లో ప్రతి వాళ్ళ మనస్సుల్లోనూ ఏదో అసంతృప్తి. అక్కకి పెళ్ళి కాకపోవడం నాదా తప్పు.... నేను అందంగా ఉండడం నాదా తప్పు. అక్క అందంగా ఉండకపోవడం నాదా తప్పు. అసలే అక్క మనస్సు అతి సున్నితం. దానిని అమ్మ మరింత కృంగదీస్తోంది తన మాటలతో. అసలు ఒక్కోరోజు చూస్తుంటే తను తల్లేనా లేక సవతి తల్లా అనిపిస్తూ వుంటుంది.. ."

"సుధా...." వారిస్తున్నట్టుగా అన్నాడు రాజు.

"లేదు రాజూ నీకు తెలియదు మా అమ్మ విషయం. అక్కకి పెళ్ళి కాకపోవడంచేత మిగతా వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు ఆగిపోయాయట. అసలు అది పురిట్లోనే ఏ బిడ్డ నొప్పో వొచ్చి చచ్చిపోయి వుండినా బావుండేదిట. అంతలేసి మాట లనడానికి ఆవిడకు నోరెలా వొచ్చిందో అర్థం కాదు. అసలు అక్క విషయంలో వాళ్ళు చేసిన తప్పు వాళ్ళెందుకు గుర్తించరో నా కర్థం కాదు...." అని ఆగిందామె.

"ఏం తప్పు చేసేరు...?" రాజు అడిగేడు. అతనికి తెలుసు ఆమె ఏం చెప్పబోతుందో. తెలిసినా అడిగేడు కేవలం సంభాషణ పెంచడానికి. మరో విషయం కూడా అతను గుర్తించేడు.... ఆమె మనసులో వేదన తగ్గాలి. అందుకు అతను సహకరిస్తున్నాడు.

"ఏం తప్పు చేశారా.... ఏం తప్పు చెయ్యలేదని అడుగు. చదువు చెప్పించగలిగే స్తోమత ఉండి కూడా ఆమెకు చదువు ఎందుకు చెప్పించలేదు. ఏదో పుట్టగానే పెళ్ళి కుదిరిపోయినట్టు చదువు మాన్పించేసేరు.... నేను మొండిదాన్ని కాబట్టి యింట్లో పేచీ పెట్టి డిగ్రీ వరకు చదవగలిగేను. అది పెద్ద మనిషి కాగానే దాని చదువు చెట్టెక్కిపోయింది. అప్పటినుంచి అది తల్లి దండ్రులపై ఆధారపడ్డానికే తప్ప మరెందుకూ పనికిరాదు. ఎవరో నలకూబరుడు వస్తాడట... అంతవరకు దానికి వివాహ గీత లేదట.... యింట్లో వుండి అందరూ కబుర్లు చెప్పేవారే. ఒకవైపు అమ్మ సణుగుడు. మరో వైపు నాన్నగారి చాదస్తం. నాకు పిచ్చెత్తిపోతుందేమో నన్న భయం వేస్తోంది రాజూ..." అని ఆగి మళ్ళీ ప్రారంభించిం దామె.

"ఒకళ్ళు దాని పెళ్ళి గురించి ప్రయత్నాలు చెయ్యరు. యివి పూర్వపు రోజులు కావు రాజూ... ఆ రోజుల్లో అయితే సాంప్రదాయం ఉన్న కుటుంబం లోని అమ్మాయి అయితే సరిపోయేది.... అందులోనూ పెద్దవాళ్ళు చెప్పిన మాటల్ని పిల్లలు వినేవారు. ఫలానా అమ్మాయిని మేం చూశాం వొచ్చి తాళి కట్టు అంటే సరిపోయేది.... మరి యీ రోజుల్లోనో.... ముందు తల్లిదండ్రి చూస్తారు. పిల్లవాడు చూస్తాడు. అందులో అమ్మాయి ఎర్రటి తొక్క వున్నది, బాగా చదువుకున్నది అయివుండాలి. ఎక్కువ కట్నం యివ్వగలిగిన, అడగ్గానే స్కూటర్లు, 'టీవీలు సప్లయి చెయ్యగలిగిన మావగార్లు వుండాలి.... ఏమిటిది రాజూ.... ఎటు వెళుతోంది 'మనదేశం.... ఎప్పటికి యిలాంటి సమస్యలకి పరిష్కారం.... అసలు పరిష్కారం అనేది కనుచూపు

మేరలో కనిఎంచడంలేదు రాజా

రాజా ఆవేశాన్ని చూస్తూండిపోయేదు అతనికి తెలియని విషయాలు కాదివేవీ అయితే పరిష్కారం వుండడం అనే విషయంమీద అతనికీ కొన్ని అభిప్రాయాలు వున్నాయి సుధ మాటలు వింటుంటే అతనికి మరికొన్ని ఆలోచనలు పుట్టుకు వొస్తున్నాయి

సుధా నెమ్మదిగా ఎలిచేదు

వూఁ

మనమే ఎందుకు పూనుకోకూడదు సుధా యీ సమస్యా పరిష్కారానికి

రాజా సంభ్రమంగా అంది

అవును సుధా నువ్వు కావాలనుకుంటున్న నేను నీ సమస్యలలో కూడా భాగం పంచుకోవడంలో తప్పులేదు కదా

కాని మా మూలాన నువ్వు యిబ్బంది పడడం నాకిష్టం ఉండదు

నో నువ్వు అద్దు చెప్పకు సుధా గచ్ఛ తస్స్ఖలనం నదోషాయ అంటే అర్థం తెలుసా

నడిచే వాని కాలు జారితే అందులో తప్పేం లేదు ఏదో యిబ్బందులు పడతామని అసలు కార్యక్రమం మొదలు పెట్టకపోవడ మన్నంత తప్పు పని లేదు కదలకుండా యింట్లో కూర్చుని విమర్శలు చేయడం సులువు తప్పులు పట్టడం సులభం వంకలు వెతకడం సులభం అవునా

అవుననుకో

రేపొక పని చేస్తావా సుధా

చెప్పు ఆసక్తిగా అందామె

యిక్కడికి మీ అక్కను తీసుకురాగలవా

మా అక్కనా ఆశ్చర్యంగా అడిగింది

అవును రేపు సాయంత్రం యిదే టైముకి ఈరోజు రాత్రి ఆలోచించి రేపు ఏ సంగతి చెప్తాను

ఎమిటది నాతో చెప్పకూడదనిదా

వెయిట్ అండ్ సీ

ఆమె ఆరాధనగా అతని వైపు చూసింది. చాలు.... యీ మాత్రం అంత చాలు. ఒక్కరు.. . ఒక్కరు తమ సమస్య గురించి పట్టించుకుంటున్నారన్న స్పృహ **ఆమెకు** వెయ్యేనుగుల బలాన్నిస్తోంది. **ఆమె** హృదయం ఒక్కసారిగా తేలిక పడినట్లనిపించింది.

"నిన్ను చూస్తుంటే ఓ సినిమా డైలాగు చెప్పాలని పిస్తోంది రాజా

సినిమా డైలాగా **ఆశ్చర్యం** నటించేడు

అవును **అదేమిటో** చెప్పనా **అంది** సుధ

చెప్పు వినక తప్పుతుందా **అన్నాడు** రాజా

నీలాంటివాడిని భర్తగా పొందగలిగే **అదృష్టానికి** నన్ను నేనే **అభినందించుకుంటున్నాను రాజా**

సినిమా డైలాగు బాగానే వుందిగాని చిన్న సవరణ

ఏమిటది

ఆంధ్ర దేశంలో భర్తలని ఏక వచనంలో సంబో ధించరనుకుంటాను

ఏంకాదు నేన్నిన్ను అలాగే పిలుస్తాను

ఏమిటి పెళ్ళయ్యాక కూడానా

ఏం తప్పా

తప్పు నాక్కాదు మా యింట్లో వాళ్ళకి స్టెప్ కటింగ్ చేయించుకున్నానని అది తీయించేసేవరకు వూరుకోని మా తండ్రిగారూ, బెల్‌బాటం ఫాంట్‌కి బెల్ కొంచం ఎక్కువయిందని లంగాలా వుందని చీదరించుకొని బెల్ సైజు తగ్గించడానికి ఎన్ని రకాల మాటల అస్త్రాలు వాడాలో అన్నీ వాడి గెలిచిన మా బామ్మగారూ భర్త పిల్లలు ఏమైపోయినా పరవాలేదుగాని సుప్రభాతాన మొదలుపెట్టిన పూజని వుదయం ఎనిమిది గంటలు దాటినా పూర్తవని పూజలు జరుపుతూ పూజ గదిలోంచి బయటికి రాని మా మాతామహులూ

అయ్యో అపుతారా మీ సొద

అవును నేను మాట్లాడుతున్నదంతా **తమరికి** సొదలాగే **అనిపిస్తుంది** రేపు మనిద్దరికి పెళ్ళయి **తమరు** మా యింట్లో **అడుగు** పెట్టినపుడు **తెలుస్తుంది** అసలు విషయం ఏదో నీ బాగు కోరి నువ్వు ముందుగా జాగ్రత్త పడతావని మా యింటి విషయాలు, మా యింట్లో వాళ్ళ మనస్తత్వాలు చెప్తుంటే ... అవును.... నీకు సొదలాగే వుంటుంది... నాశం పట్టింది ఖర్మ.... నేను హాయిగా బాంకులో కూర్చుంటాను పొద్దున్న పది నుంచి సాయంత్రం ఐదు దాకా మధ్యలో బాధ పడేది నువ్వే తర్వాత నువ్వే అంటావు ముందుగా ఎందుకు మీ వాళ్ళ గురించి చెప్పలేదని

మహానుబావా పొరపాటు **అని** లెంపలు వేసుకుని యింకెప్పుడూ యిలాంటి తప్పుడ పనులు చెస్తే చెయ్యను **అని** మరోసారి లెంపలు వేసుకోబోతోన్న **ఆమె** రెండు చేతులూ పట్టుకుని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు

ఆ వేగానికి తట్టుకోలేక అతనిమీద వాలిపోయింది ఆమె

ఆమె ముఖాన్ని ఎత్తి

ఆమె హృదిలో హోరు క్షణకాలం యిరువు రొకటైపోయిన బావన అవిచ్ఛిన్న బావ **తరంగాల** వేగాల తాకిడికి ఎగసిపడే **ఆమె** గుండెలు **అతని** హృదయాన్ని నొక్కుతున్నపుడు, యీ ప్రకృతిలో కేవలం వారిద్దరు మాత్రమే వున్న అనుబూతి ఏ కలానికీ, ఏ కవితకూ అందని రసానుబూతి యీ ప్రపంచంలో వారిద్దరే అనుబవిస్తున్న అను బూతి **ఆ** అనందపు ఆకాశపుటంచుల చివరకు చేరుకుని అక్కడనుంచి

ఆమె వొక్కసారిగా యీ ప్రపంచంలోకి వొచ్చి పడ్డది

ఆ అనుబూతి శాశ్వతమయితే బాగుండునన్న బావన యిద్దరిలో వొకేసారి కలిగింది

ఆమె తడబడింది

ఎదురుగా నవ్వుతూ రాజా

ఎరుపెక్కాయి **ఆమె** బుగ్గలు

సన్నగా కనీ కనబడనట్లు నవ్వుతూ **అన్నాడు** రాజా

తమరీ లోకంలో లేనట్లున్నారు

అతని మాటలకు మరింత ఎరుపెక్కిన **ఆమె** ముఖం అస్తమిస్తున్న సూర్యుడితో పోటీ పడింది

ఆమె లేచింది....

"ఐతే రేపు మా అక్కని తీసుకొస్తాను...." సుధ అంది

"అలాగే. ." అన్నాడు రాజా లేవకుండానే ...

"అదేమిటి నువ్వు రావా...."

"లేదు సుధా.... నువ్వెళ్ళు... నేను కాస్సేపు పోయిన తర్వాత వెళ్తాను **అన్నాడు రాజా**

సరే వొస్తాను గుడ్ నైట్

గుడ్ నైట్ **అని ఆమె** వెళుతున్న వైపుగా చూస్తుండిపోయేడు **అతనిలో** **ఆలో**చనలు ముసురుకున్నాయి

* * * * * * * *

నమస్కారమండీ

నమస్కారం రండి కూర్చోండి మీ కోసమే చూస్తున్నాను ఏం యింతాలస్య మైంది **అన్నాడు** రాజా

ఆమె సమాదానం చెప్పకుండా చెల్లెలివైపు చూసింది

బస్సులు ఈవినింగ్ కదా చాలా రష్‌గా వున్నాయి అందుకని

అన్నట్టు మీ పేరేమిటన్నారూ రాజా **అన్నాడు** ఆమెని మాట్లాడించాలని

ర రాజేశ్వరి **ఆమె** తడబాటుగా అంది

మీరు ఎంతవరకు చదువుకున్నారు అడిగేడు రాజా

ఆమె సిగ్గు పడిపోయింది సమాదానం చెప్పకుండా తలదించుకుంది

ఆమెని పరిశీలనగా చూశాడు రాజా **ఆమె** అందంగా లేదు అలా అని అనాకారి కాదు చాలా సామాన్యమయిన అందం సుదతో పోలిస్తే **ఆమె** శరీరచ్ఛాయ చాల తక్కువ సుధ తెల్లని తెలుపైతే **ఆమె** చామనఛాయ సుధ **అలంకరణలో** కనబడే మోడర్నిటీ రాజేశ్వరిలో కనబడటం లేదు

గలగలా పారే సెలయేరు సుద **అయితే** నిండు గోదావరిలా వుంది రాజేశ్వరి

మీరు **అంత** కంగారు పడనక్కరలేదు నా గురించి మీ కీ పాటికి సుద చెప్పే వుంటుందను కుంటాను అని రాజా సుద ముఖం వైపు చూశాడు

నీ గురించా **ఆశ్చర్యంగా అంది** నీ గురించి **తన కెందుకు చెప్తాను అన్నట్లుగా ముఖం పెట్టి**

యీసారి తడబడటం రాజా వంతైంది

అదే నే నెలాంటివాడినో **అదీ** మాటలు దొరకలేదు **అతనికి**

హోహో **అదా** మీ గుణగణాల వర్ణనా సారీ మర్చిపోయాను చూడక్కా యిప్పుడు నేను ఆయన **అపర శ్రీరామ చంద్రుడు అని పొగడకపోతే** **ఆయన** **ఆయనగారి** సొంత డబ్బా తీసి మనిద్దరికి వాయించేస్తారు అంది సీరియస్‌గా సుధ

సుదా **అన్నాడు** తర్జనితో బెదిరిస్తూ

ఏం ఏంచేస్తారు **అంది** సుధ కయ్యానికి కాలు దువ్వుతున్నట్లుగా

అప్పటివరకు బిగబట్టి కూర్చున్న రాజేశ్వరి యిక నవ్వు ఆపుకోలేకపోయింది వాళ్ళిద్దరి గొడవ చూసి

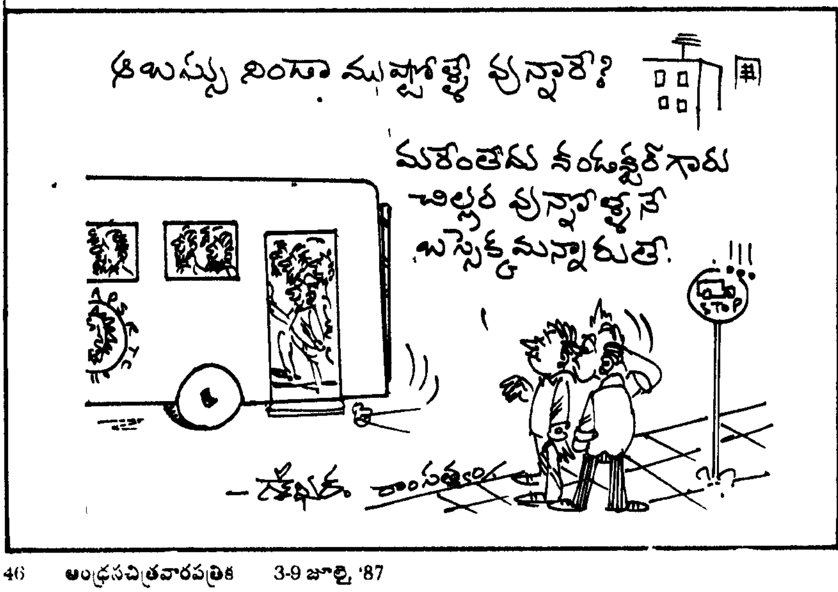

హమ్మయ్య అన్నాడు రాజు ఆమె నవ్వడం చూసి మళ్ళీ యిందాకటి ప్రశ్నని వేసేడు

మీరెంతవరకు చదువుకున్నారు

"పది

ఇంకా టైపూ షార్టుహేండూ

టైపు హయ్యరు పాసయ్యాను షార్టుహేండు లోయరు పాసయ్యాను

గ్రామోదయ స్కీము క్రింద మీరు టైప్ యినిస్టిట్యూట్ పెట్టుకోవడానికి పాతికవేలు లోన్ యిస్తారు ఆ విషయాలన్నీ మా బ్రాంచి మేనేజరు గారితో మాట్లాడదాం ఈరోజు మీ గురించి అంతా చెప్పాననుకోండి మిమ్మల్ని కూడా తీసుకురమ్మని ఆయన చెప్పారు " చెప్పాల్సిందింకేమీ లేనట్లు వూరుకుండిపోయేడు రాజు

నేనా టైప్ యినిస్టిట్యూటా ఆమె కంఠంలో ఖంగారు ముఖంమీద స్వేదబిందువులు

అవును మీరే మీరే ఎందుకు నడపలేరు అసలు భారతదేశాన్ని 16 సం లు నడిపిందెవరు "

బాబూ మీ సొద మొదలుపెట్టేరా సుధ అంది

చూడండి రాజేశ్వరిగారూ మీ చెల్లెలు నేనేమైనా తప్పుగా మాట్లాడేనా అమాయకత్వం నటిస్తూ అన్నాడు రాజు

లేదు గానీ నేను యినిస్టిట్యూట్ నడపగలనా అనేదే సందేహం " రాజేశ్వరిలో బిరుకుతనం తగ్గి స్వేచ్ఛగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టింది

హమ్మయ్య యిప్పటికి మీరు దారిలోకొచ్చారు మీరు నడపగలరా లేదా అన్నది సమస్యకాదు ముందు మీకు యింట్రస్టు వుందా లేదా అన్నది ప్రశ్న తర్వాతి విషయాలన్నీ కన్యాశుల్కంలోని గిరీశం భాషలో చెప్పాలంటే లీవిట్ టు రాజు

సరే నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు అని ఆగి,

అయితే వొక విషయం అంది రాజేశ్వరి

చెప్పండి అన్నాడు రాజు

మా నాన్నగారు వొప్పుకుంటారా అనేది అంది రాజేశ్వరి

చేయూత

అదే ఆ విషయమే నేను చెప్పబోయేది ముందుగా మీ అమ్మగారితో చెప్పండి ఆవిడ రియాక్షన్ చూడండి నా వుద్దేశ్యం ప్రకారం ఆవిడ సుతరామూ వొప్పుకోదు అవునా

అవును అంది రాజేశ్వరి వెంటనే

ఆవిడకి చెప్పామా లేదా అన్నది ప్రధానం ఆవిడ వొప్పుకుందా లేదా అన్నది ముఖ్యం కాదు ఎందుకు ముందుగా మీ అమ్మగారితో చెప్పమన్నానంటే ఆవిడ యీ విషయం మీ నాన్నగారితో వెంటనే చెప్పేస్తుంది మీ నాన్నగారికి కొంచెం ఆలోచించుకోవడానికి టైము వుంటుంది ఆ మర్నాడు మీరు మీ నాన్నగారితో విషయమంతా చెప్పేసెయ్యండి సుధని పక్కన సపోర్టుగా పెట్టుకోండి ఏం సుధా అన్నాడు రాజు

ఆ అలాగే చేద్దాం అంది సుధ

రాజేశ్వరి ఆలోచనలో పడింది ఆమెకైతే రాజు చేసిన ప్రతిపాదన బాగున్నట్లే అనిపిస్తోంది తన కాళ్ళమీద తను నిలబడడానికి సహాయం చేస్తానంటున్నాడు ఇప్పట్లో తన కిలాగూ పెళ్ళయ్యే అవకాశంగాని, అదృష్టంగాని లేనట్లు కనబడుతోంది అమ్మ నాన్నలు అసలు పట్టించుకోవడం మానేశారు ఇంట్లో వొక్కర్తే కూర్చునీ, కూర్చునీ పిచ్చెత్తిపోతున్నట్లనిపిస్తోంది అందులో యింటికి వొచ్చేపోయే అమ్మలక్కల పరామర్శలు

ఏం మీ పెద్దమ్మాయికి యింకా సంబంధమేదీ కుదరలేదా

ఏమిటో వాళ్ళ వుద్దేశ్యం? కుదరాలనా కుదరకూడదనా ఎప్పుడూ ఎదుటివాళ్ళ బలహీనతలనో, వాళ్ళలో పాల్నో ఎంచి చూపిస్తూ వుంటారు

పోనీ మీ రెండో అమ్మాయికి చేసెయ్యకూడదూ ఆ అమ్మాయి చదువెలాగూ పూర్తయిపోయిందిగా ఒక మహిళ ఉచిత సలహా.

అమ్మ మొహంలో నిస్సహాయతతో కూడిన భావం జీవం లేని కంఠం

అవునండీ మీరు చెప్పినట్లు చేస్తే బావుంటుంది కాని పెద్దమ్మాయికి చెయ్యకుండా అని ఆ వాక్యం పూర్తి చేసేలోపుగానే మరో పిన్నిగారు అందుకుని అన్నట్లు మీ అమ్మాయికి పాతిక దాటిపోయినట్లున్నాయికదూ అని ఆరాలు

అప్పటికి సమాధానాలు చెప్పలేక సగం చచ్చివుంటుంది అమ్మ అయినా సమాధానం చెప్పాలి కనుక,

అవును అంటుంది బలహీనంగా

అదేమిటి పాతిక దాటడమేమిటి ముప్పయి రావటంలేదూ మా పెద్దదీ మీ పెద్దదీ ఒకిడువాళ్ళు కాదూ దాని పెద్ద కొడుక్కి నాలుగేళ్ళు వొస్తుంటేనూ అని మరో మహిళ దీర్ఘాలు తీసుకుంటూ మాట్లాడడం

మీరు మాట్లాడటం లేదు అన్న రాజు మాటలతో యీ లోకంలోకి వొచ్చిందామె

ఏం లేదండీ అని అంది రాజేశ్వరి

ఛాందసభావాలు గల మీ యింట్లో క్షమించండి యిలా అంటున్నందుకు యిలా ఆడపిల్లలు ముందుకు వొచ్చి తన కాళ్ళమీద నిలబడతాననేసరికి వ్యతిరేకత అనేది ఖచ్చితంగా వొస్తుంది వాళ్ళ భయం అసలు అమ్మాయి కేమిటవుతుందో నలుగురిలో తిరిగితే అని కాదు చుట్టుపక్కల వాళ్ళు ఎక్కడ నవ్విపోతారో అని పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యలేక వుద్యోగాలు చేయిస్తున్నాడు అని అంటారని భయం ఆ అమ్మాయి సంపాదిస్తూ వుంటే మనసులో సంతోషంగానే వుంటుంది కాని ఖచ్చితంగా వొద్దని అనలేరు

మా కాలంలో యిలాంటి వెప్పుడైనా చూశామా ఆడవాళ్ళు వుద్యోగాలు చెయ్యడమంటే ఏమిటో ఎరగం అంటూ నన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతారు

ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలూ ఎంతో శాస్త్రీయంగా, వైజ్ఞానికంగా ముందుకు వెళుతున్న యీ రోజుల్లో యింకా యిలాంటి ఛాందసభావాలు, యిలాంటి మూఢ నమ్మకాలూ వున్నాయా అన్న ప్రశ్న వొస్తే, వున్నాయి అన్న సమాధానం చూసి ఆశ్చర్యపోవాల్సి వొస్తుంది

రాజేశ్వరికి ఎంతో సంతోషంగా వుంది రాజులాంటి వ్యక్తి తన చెల్లెలికి కాబోయే భర్త అని తెలిసి మరింత సంతోష పడింది యిన్నాళ్ళకి వొక్కరు తన సమస్యల్ని తన వైపు నుంచి ఆలోచించి, పరిష్కారం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించడం ఆమె కెంతో మానసికానందాన్ని కలిగించింది ఆమెకు యిప్పుడు పెళ్ళివగైరాల గురించి ఆలోచన పోయింది ముందు తన కాళ్ళపై నిలబడడం ఎలా దానికి రాజులాంటి వ్యక్తి ఆధారం చూపిస్తుంటే అందుకోకుండా తిరస్కరించడం మూర్ఖత్వమే అవుతుంది అయినా తన కిప్పుడు ఏం వయస్సు మించిపోయిందని మొన్ననేకద పాతిక నిండుత మూర్ఖ, మూఢ నమ్మకాలు గల తన యింట్లో పదిహేనేళ్ళు రాకుండా వివాహాలు జరిగాయి కాబట్టి యీ రోజుల్లో కూడా అదే వయసుకి పెళ్ళి జరగాలనుకోవడమూ తప్పే, అలా జరగకపోతే బాధ పడడమూ తప్పే

రాజేశ్వరిలో వొస్తున్న మార్పుల్ని రాజు

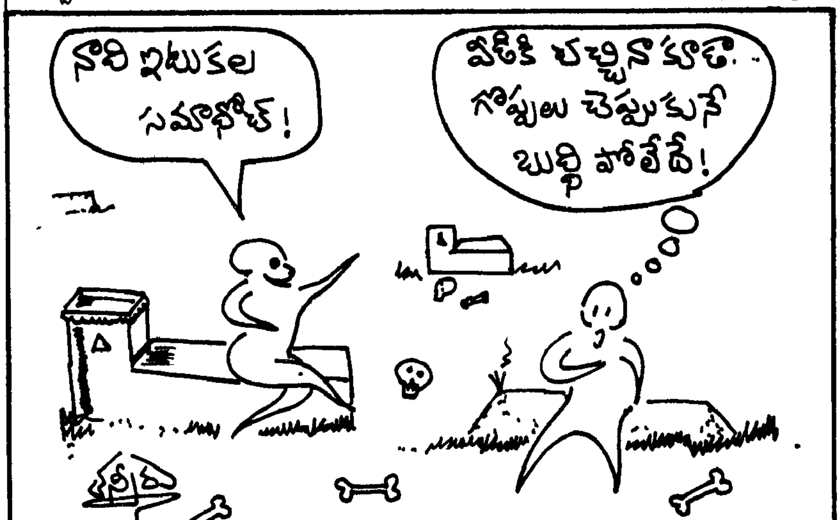

గమనిస్తున్నాడు ఆమె మొహంలో వెలుగునీ, కళ్ళల్లో కాంతినీ అతను గుర్తించేడు

రాజేశ్వరిగారూ మెల్లగా సంబోధించేడు

ఆమె యింకా మాట్లాడలేదు ఆమె తన ఆలోచనల ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోతున్నది

అక్కా చేతులు కదుపుతూ పిలిచింది సుధ

ఊ అని చుట్టూ చూసి సిగ్గుపడింది

సారీ అందామె

ఫర్వాలేదుగాని యింతకూ మీరీ ప్రపోజల్‌కి పూర్తిగా వొప్పుకున్నట్లేనా? రాజా అడిగేడు

ఆ వొప్పుకున్నట్లే ' అంది రాజేశ్వరి

థేంక్యూ అక్కా సుధ అంది ఆనందంగా

అయితే మీరొక పని చెయ్యండి రేపు వొచ్చే ఆదివారంనాడు మీ రిద్దరూ మా యింటికి వొచ్చెయ్యండి సుధా, నీకు మా యిల్లు తెలుసుగా అక్కడనుంచి మా బ్రాంచి మేనేజరు యింటికి వెళదాం ఆయన దగ్గర అవసరమైన సలహాలూ అవీ తీసుకుదాం మర్నాడు పొద్దున్న బ్యాంక్‌కు వెళ్ళి అవసరమైన అప్లికేషన్లూ అవీ యిచ్చి మిగతా పనులన్నీ పూర్తి చేద్దాం సరేనా యిద్దర్నీ ఉద్దేశించి అన్నాడు రాజా

అలాగే అన్నారిద్దరూ

మరి వెళదామా వాచీ చూసుకుంటూ అన్నాడు రాజా అప్పటికే సంజె చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి

* * * * * * * *

ఆ ఆదివారంనాడు సుధా రాజేశ్వరి కలిసి రాజా యింటికి వెళ్ళేరు అక్కడినుంచి రాజా వాళ్ళ బ్రాంచి మేనేజరు యింటికి తీసుకు వెళ్ళేడు రాజేశ్వరి విషయం రాజా ముందుగా చెప్పి వుంచడంవలన ఆయన తప్పకుండా సహాయం చేస్తానని చెప్పి, ఎలా అప్లికేషను పెట్టాలో వివరంగా చెప్పి మర్నాడు బ్యాంక్‌కు వొచ్చి మిగతా విషయాలు పూర్తి చేసుకోవచ్చని చెప్పేడు ఆయన

రాజేశ్వరికి బెరకు బయం పోయినాయి తానొక వ్యక్తిననీ, తనకీ వొక ప్రత్యేకమయిన వ్యక్తిత్వం వుందనీ గుర్తించిందామె అందుకే ప్రతి విషయంలోనూ కుతూహలం కనబరచి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకుంది రాజా సుధ ఆశ్చర్యపోయేరు రాజేశ్వరిలో వొస్తున్న మార్పుల్ని చూసి ఆమె సరైన త్రోవలో పడినందుకు ఆనందించేరు కూడా

* * * * * * * *

ఓ మంచిరోజునాడు అన్నపూర్ణా టైప్ యినిస్టిట్యూట్ ప్రారంబించబడింది ఆ యినిస్టిట్యూట్‌కి రాజేశ్వరి తల్లి పేరు పెట్టబడింది ముందు వొద్దని నసిగినా తర్వాత వొప్పుకోక తప్పలేదు ఆవిడకి అలాగే రాజేశ్వరి తల్లీ దండ్రీ ముందు రామని బెట్టు చేసినా వాళ్ళంతట వాళ్ళే తర్వాత మనసు మార్చుకొని ప్రారంబోత్సవ సమయానికి వొచ్చేరు

ప్రజలలో పబ్లిసిటీ పెరగడానికి రాజా వో తెలివయిన పని చేసేడు ఆ యినిస్టిట్యూట్ ప్రారంబోత్సవానికి కలక్టర్‌ని బ్రాంచ్ మేనేజర్ని పిలిచి అట్టహాసంగా చేయించేడు

* * * * * * * *

సుదకి యిదంతా ఒక కలగా ఉంది అసలు జరుగుతుందా అనుకున్నది జరగడం ఆమెకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది ఆమెకు ముఖ్యంగా ఆనందం కలిగించిన విషయ మేమిటంటే రాజేశ్వరి జీవితం ఒక దారిన పడటం యిప్పుడీ యినిస్టిట్యూట్ మరికాస్త పెద్దదై ఆదాయం పెరిగినప్పుడు దానివలన ఒక జీవితం బాగుపడుతుందన్న విషయం ఆమెకు ఎంతో సంతృప్తిని కలిగించింది

రాజేశ్వరి కళ్లల్లో కనబడే వెలుగు ఆమె జీవితానికే ఒక వెలుగు అనిపించిం దామెకు

ఆ కొడిగట్టిన దీపంలాంటి రాజేశ్వరిలో చమురులాంటి ధైర్యాన్ని పోసి, వేయూతతో వెలిగించిన రాజాపట్ల ఆమె మనసు కృతజ్ఞతా బావంతో నిండిపోయింది

ప్రారంబోత్సవ కార్యక్రమం ముగిసింది వొచ్చిన ఆహుతులందరూ వెళ్ళిపోయారు ఆ గదిలో మిగిలింది రాజేశ్వరి సుధ, రాజా

ఏమండీ రాజేశ్వరి పిలిచింది

ఓ మూలగా కూర్చుని అప్పటివరకు అయిన ఖర్చుల లిస్టులు చూస్తున్న రాజా చేస్తున్న పని ఆపి ఆమె వైపు చూసేడు ప్రశ్నార్థకంగా ఏం కావాలి అన్నట్టు

మీకు నా కృతజ్ఞత ఎలా చెప్పాలో తెలియటం లేదు "ఆమె యింకా ఏవో చెప్పబోతుండగానే ఆమె గొంతు పూడుకుపోయింది కృతజ్ఞతా బారంతో ఆమె కన్నుల్లో ఆనందాశృవులు

నో ఆమెను వారిస్తూ అన్నాడు యిందులో నేను ప్రత్యేకంగా చేసినది ఏమీ లేదు అవకాశాలు మనకి ఎన్నో వున్నాయి కాని అవి మనకి అందుబాటులోనే వుంటాయని తెలియక మనము అవకాశాల్ని పోగొట్టుకుంటున్నాం అయితే నేను చేసినదల్లా వొక్కటే ఆర్థికంగా మానసికంగా ఎదగడానికి అవసరమైన నిచ్చెనలాంటి అవకాశాన్ని మీ అందుబాటులోకి తీసుకురావడం అది ఎక్కడానికి మీరు వెంటనే కుతూహలం కనబరచడం యిక ఆ నిచ్చెన మీరు ఎక్కేరు మొదటి మెట్టుమీద వున్నారు మీ అభివృద్ధి అంత తొందర్లోనే కనిపిస్తుంది ఒకే అని ఆగి "ఓ ముఖ్య విషయంలో మీ సహాయం కావాలి

చెప్పండి అంది రాజేశ్వరి

సుదతో నా వివాహం జరగడంలో

తప్పకుండా చేస్తాను అంది రాజేశ్వరి

థేంక్యూ అని సుద వైపు తిరిగి చిలిపిగా నవ్వేడు రాజా

సుద అందంగా సిగ్గు పడింది □